

[Poul Schlüter.]

derbevægelsens Erhvervsråd, som i kommissionen havde tilsluttet sig det synspunkt, at principielt ville man helst have en ordning, der indebar det, man kalder helt fri konkurrence. Jeg vil dog gerne sige til det ærede medlem i denne forbindelse, at jeg tror, vi skal lægge afgørende vægt på, at på trods af betænkeligheder fra den ene og den anden side i kommissionen — fra kommunernes, fra statens eller fra andre bygherrers side, fra Entreprenørforeningens eller Håndværksrådets repræsentanters side — lykkedes det dog det store overvejende flertal af kommissionens medlemmer at opnå enighed om et forslag, og jeg tror, det er rigtigt, at folketinget — og her ville jeg gerne have set alle partierne være med — erkender, at det er virkelighedsnært at bygge på kommissionsresultatet, der er kommet til verden på grundlag af et sagligt arbejde, som har stået på i 7 år.

Jeg skal selvsagt ikke nu gå ind på alle de synspunkter, ministeren fremførte, men alene sige til ministeren, at vi har her at gøre med et kontraheringsområde, hvor det er en misforståelse af begrebet fri konkurrence at tro, at man sådan uden videre kan ramme en pæl igennem den frihed til at indgå aftaler, som disse erhverv lige så vel som alle andre erhverv har i henhold til monopollovgivningens regler. Det er jo en gammel tradition her i landet, at man fastsætter prisen på bygge- og anlægsvirksomhedens område på grundlag af den særlige konkurrenceform, der kaldes licitation. Normalt er det givet i bygherrenes interesse, at just licitationsformen sætter prisen. Så kan der være vildskud i den måde, ordningen er blevet praktiseret på, og sådanne vildskud ved vi — jeg erkender det gerne — at den nuværende ordning er belastet med. Disse vildskud må fjernes, og det bliver de efter min opfattelse ved det foreliggende lovforslag, som jeg forstår at ministeren ikke har synderlig kærlighed til. Vi afskaffer totalt forhåndsreguleringerne, vi forbyder organisationerne at udskyde, vi

begrænser åbningsforbeholdene og samarbejdsforbeholdene, og vi indfører et nyt kriterium for, hvad der skal anses for at være en for lav pris. Vi kan naturligvis i udvalget tale om, hvorvidt formuleringen på dette punkt med de for lave priser er heldigt affattet; jeg er ikke sikker på, at det er tilfældet. Jeg tror nok, at det gennem udvalgets drøftelser vil kunne lykkes at få en bedre og klarere formulering, og det vil jeg gerne medvirke til. Men jeg understreger over for ministeren, at kommissionen har talt med betydelig saglig vægt. Jeg tror, at denne saglige vægt bør være udgangspunktet også for udvalgets forhandlinger.

Handelsministeren (Lars P. Jensen): En kort bemærkning til det ærede medlem hr. Guldberg: jeg ved ikke, om det ærede medlem fandt nogen æggeskaller; der faldt et par stykker til heroppe lige før.

Det ærede medlem bruger det argument, at man kan ikke have fri konkurrence i boligbyggeriet, som jo på anden måde er reguleret. Jeg synes, det er en noget tynd forklaring og et meget svagt forsvar for det ærede medlems standpunkt, for uanset om boligbyggeriet er reguleret, og ligegyldigt hvornår der bliver givet tilladelse til opførelse af et hus, en skole eller et offentligt byggeri, så skal dette byggeri udbydes, og først da træder systemet i kraft, og uanset om byggeriet er reguleret eller ej, kan den frie konkurrence godt herske inden for licitationerne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Niels Mørk: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.